

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2007/33/EÜ,

11. juuni 2007,

mis käsitleb kartuli-kiduussi tõrjet ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 69/465/EMÜ

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

ning arvestades järgmist:

- (1) Alates nõukogu 8. detsembri 1969. aasta direktiivi 69/465/EMÜ kartuli-kiduussi leviku tõkestamise kohta ⁽¹⁾ vastuvõtmisest on toimunud olulised muutused seoses kartuli-kiduussi liikide ja populatsioonide nomenklatuuri, bioloogia ja epidemioloogiaga ning nende jaotumisstruktuuriga.
- (2) Kartuli-kiduussi liigid (kollane kartuli-kiduuss *Globodera pallida* (Stone) Behrens (Euroopast pärit populatsioonid) ja kahvatu kartuli-kiduuss *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (Euroopast pärit populatsioonid)) on tunnistatud kartulitele kahjulikeks organismideks.
- (3) Direktiivi 69/465/EMÜ sätteid vaadati uuesti läbi ja leiti olevat ebapiisavad. Seetõttu on vaja vastu võtta laiaulatuslikumad sätted.
- (4) Need sätted peaksid arvestama, et on vaja ametlikku kontrolli tagamiseks, et põldudel, kuhu pannakse maha või kus säilitatakse seemnekartuli tootmiseks ettenähtud kartuleid ja kuhu istutatakse või kus hoitakse teatavaid istutamiseks ettenähtud taimede tootmiseks kasvatatavaid taimi, ei leidu kartuli-kiduusse.

- (5) Ametlikku seiret tuleks teostada muude kartulite kui seemnekartuli tootmiseks ettenähtud kartulite tootmiseks kasutatavatel põldudel, et kindlaks määrata kartuli-kiduussi jaotumine.
- (6) Sellise ametliku kontrolli ja seire jaoks tuleks sätestada proovivõtu- ja analüüsimenetlused.
- (7) Arvestada tuleks taimekahjustaja levikuviise.
- (8) Sätted peaksid arvesse võtma, et kartuli-kiduussi levikut tõkestatakse tavaliselt külvikordade abil, kuna on teada, et kui kartulit mitu aastat ei kasvatata, väheneb kartuli-kiduusside hulk märkimisväärselt. Viimasel ajal on külvikordade süsteemi täiendatud resistentsete kartulisortide kasutamiselega.
- (9) Lisaks peaksid liikmesriigid olema suutelised võtma vajaduse korral lisameetmeid või rangemaid meetmeid, tingimusel et see ei takista kartulite liikumist ühenduse piires, välja arvatud nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiivis 2000/29/EÜ (taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta) ⁽²⁾ sätestatud ulatuses. Sellistest meetmetest tuleks teavitada komisjoni ja teisi liikmesriike.
- (10) Seetõttu tuleks tunnistada kehtetuks direktiiv 69/465/EMÜ.
- (11) Kuna liikmesriigid ei suuda täielikult saavutada käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt määrata kindlaks kartuli-kiduusside jaotumine, takistada nende levikut ja teostada nende tõrjet, mis oma ulatuse ja käesoleva direktiivi mõju tõttu on paremini saavutatavad ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesoleva direktiivi meetmed nimetatud eesmärkide saavutamisel vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ EÜT L 323, 24.12.1969, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

⁽²⁾ EÜT L 169, 10.7.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/35/EÜ (ELT L 88, 25.3.2006, lk 9).

(12) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus, ⁽¹⁾

2. Täiendavaid põllu määratlusega seotud sätteid võib vastu võtta artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

II PEATÜKK

AVASTAMINE

Artikkel 4

I PEATÜKK

SISU JA MÕISTED

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse meetmed, mida liikmesriigid peavad võtma kollase kartuli-kiduussi *Globodera pallida* (Stone) Behrens (Euroopast pärit populatsioonid) ja kahvatu kartuli-kiduussi *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (Euroopast päri populatsioonid) (edaspidi „kartuli-kiduuss”) vastu, et määrata kindlaks nende kiduusside jaotumine, takistada nende levikut ja teostada nende tõrjet.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „ametlik või ametlikult” – liikmesriigi vastutavate ametiasutuste kehtestatud, volitatud või teostatud, nagu on määratletud direktiivi 2000/29/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis g;
- b) „resistentne kartulisort” – sort, mille kasvatamine takistab olulisel määral teatava kartuli-kiduussi populatsiooni arengut;
- c) „kontroll” – meetodiline menetlus eesmärgiga kindlaks määrata, kas põllul esineb kartuli-kiduusse;
- d) „seire” – meetodiline menetlus, mida teostatakse teatava kindla ajavahemiku tagant eesmärgiga kindlaks määrata kartuli-kiduusside jaotumine liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 3

1. Liikmesriigi vastutavad ametiasutused määratlevad termini „põld” käesoleva direktiivi tähenduses, et tagada põllul ühtlased fütosanitaartingimused seoses kartuli-kiduussi ohuga. Selliselt toimides võtavad nad arvesse usaldusväärseid teaduslikke ja statistilisi põhimõtteid, kartuli-kiduussi bioloogiat, põlluharimise viisi ja asjaomaseid kartuli-kiduusside peremeestaimede kasvatusüsteeme selles liikmesriigis. Põllu määratlemiseks sätestatud üksikasjalikud kriteeriumid edastatakse ametlikult komisjonile ning teistele liikmesriikidele.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

1. Liikmesriigid näevad ette ametliku kontrolli läbiviimise kartuli-kiduussi esinemise tuvastamiseks põllul, kuhu kavatakse istutada või kus kavatakse säilitada I lisa loetletud taimi, mis on mõeldud istutamiseks ettenähtud taimede tootmiseks, või kuhu kavatakse maha panna või kus kavatakse säilitada kartuleid, mis on mõeldud seemnekartuli tootmiseks.

2. Lõikes 1 sätestatud ametlik kontroll viiakse läbi põllult viimase saagi koristamise ning lõikes 1 nimetatud taimede istutamise või seemnekartuli mahapanemise vahele jääval ajavahemikul. Kontrolli võib läbi viia varem ning sel juhul tehakse selle tulemuste kohta kättesaadavaks dokumentaalsed tõendid, mis kinnitavad, et kartuleid ja teisi I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi kontrolli ajal põllul ei olnud ning neid ei ole seal kasvatatud ka pärast kontrolli.

3. Enne 1. juulit 2010 läbi viidud muude kui lõikes 1 käsitletud ametlike kontrollide tulemusi võib käsitada lõikes 2 osutatud tõendusmaterjalina.

4. Kui liikmesriigi vastutavad ametiasutused on tuvastanud, et kartuli-kiduussi leviku oht puudub, ei ole lõikes 1 osutatud ametlik kontroll vajalik järgmistel juhtudel:

- a) selliste I lisa loetletud taimede istutamine, mis on ette nähtud selliste istutamiseks kasvatavate taimede tootmiseks, mida kasutatakse sama ametlikult piiritletud alal asuva tootmiskoha piires;
- b) selliste seemnekartulite mahapanek, mis on ette nähtud sellise seemnekartuli tootmiseks, mida kaustatakse sama ametlikult piiritletud alal asuva tootmiskoha piires;
- c) I lisa punktis 2 loetletud, taimede tootmiseks kasvatavate taimede istutamine, kui koristatud taimede suhtes kohaldatakse III lisa III jao punktis A osutatud ametlikult heakskiidetud meetmeid.

5. Liikmesriigid tagavad, et lõigetes 1 ja 3 osutatud kontrolli tulemused registreeritakse ametlikult ja on komisjonile kättesaadavad.

Artikkel 5

1. Põldude puhul, kuhu pannakse maha või kus säilitatakse seemnekartuleid või kuhu istutatakse või kus säilitatakse I lisa punktis 1 loetletud, istutamiseks ettenähtud taimede tootmiseks kasvatatavaid taimi, hõlmab artikli 4 lõikes 1 osutatud ametlik kontroll II lisa kohast proovivõttu ja analüüsi kartuli-kiduussi esinemise kindlakstegemiseks.

2. Põldude puhul, kuhu istutatakse või kus säilitatakse I lisa punktis 2 loetletud, istutamiseks ettenähtud taimede tootmiseks kasvatatavaid taimi, hõlmab artikli 4 lõikes 1 osutatud ametlik kontroll proovivõttu ja II lisa kohast proovivõttu ja analüüsi kartuli-kiduussi esinemise kindlakstegemiseks või siis III lisa I jaos sätestatud andmete tõendamist.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid näevad ette ametliku seire läbiviimise muude kartulite kui seemnekartuli tootmiseks ettenähtud kartulite kasvatamiseks kasutatavatel põldudel, et kindlaks määrata kartuli-kiduussi jaotumine.

2. Ametlik seire hõlmab proovivõttu ja II lisa punkti 2 kohast proovivõttu ja analüüsi kartuli-kiduussi esinemise kindlakstegemiseks ning need viiakse läbi kooskõlas III lisa II jaoga.

3. Ametliku seire tulemused edastatakse komisjonile kirjalikult kooskõlas III lisa II jaoga.

Artikkel 7

Kui artikli 4 lõikes 1 osutatud ametliku kontrolli ja artikli 4 lõikes 3 osutatud muu ametliku kontrolli tulemusena kartuli-kiduusse ei tuvastata, tagavad liikmesriigi vastutavad ametiasutused, et see teave registreeritakse ametlikult.

Artikkel 8

1. Kui põld osutub artikli 4 lõikes 1 osutatud ametliku kontrolli käigus kartuli-kiduussiga saastunuks, tagavad liikmesriigi vastutavad ametiasutused, et see teave registreeritakse ametlikult.

2. Kui põld osutub artikli 6 lõikes 1 osutatud ametliku seire käigus kartuli-kiduussiga saastunuks, tagavad liikmesriigi vastutavad ametiasutused, et see teave registreeritakse ametlikult.

3. Kartulid või lisa I loetletud taimed, mis pärinevad põllult, mis käesoleva artikli lõikes 1 või 2 osutatud ametlikult registreeritud teabe kohaselt on kartuli-kiduussiga saastunud, või mis on olnud kokkupuutes mullaga, kust kartuli-kiduusse on leitud, tunnistatakse ametlikult saastunuks.

III PEATÜKK

TÕRJEMEETMED

Artikkel 9

1. Liikmesriigid näevad ette, et põllule, mis on artikli 8 lõigetes 1 või 2 osutatud ametlikult registreeritud teabe kohaselt kartuli-kiduussiga saastunud:

a) ei panda maha kartuleid, mis on mõeldud seemnekartuli tootmiseks, ja

b) ei istutata ega säilitata I lisa loetletud taastutamiseks ettenähtud taimi. Taimi, mis on loetletud I lisa punktis 2, võib sellel põllul siiski kasvatada, kui nende suhtes kohaldatakse III lisa III jaos punktis A osutatud ametlikult heakskiidetud meetmeid, nii et kartuli-kiduussi leviku oht ei ole tuvastatav.

2. Liikmesriikide vastutavad ametiasutused määravad kartuli-põldudele (välja arvatud need, mida kasutatakse seemnekartuli kasvatamiseks), mis on artikli 8 lõigetes 1 või 2 osutatud ametlikult registreeritud teabe kohaselt kartuli-kiduussiga saastunud, ametliku tõrjeprogrammi, et vähemalt tõkestada kartuli-kiduussi levikut.

Kõnealune programm võtab arvesse kartuli-kiduussi peremees-taimede konkreetseid tootmis- ja turustamissüsteeme asjaomases liikmesriigis ja esineva kartuli-kiduussi populatsiooni iseloomu, kõrgeima olemasoleva resistentsusastmega resistentsete kartulisortide kasutamist vastavalt IV lisa I jaos sätestatule ja vajadusel muid meetmeid. See programm edastatakse kirjalikult komisjonile ning teistele liikmesriikidele eesmärgiga tagada võrreldav kindlusaste liikmesriikides.

Kartulisortide, välja arvatud need kartulisordid, mille kohta vastav teave on direktiivi 69/465/EMÜ artikli 10 lõike 1 kohaselt juba edastatud, resistentsusastet mõõdetakse vastavalt ühtsele hindamistabelile, mis on sätestatud käesoleva direktiivi IV lisa I jaos. Katsed resistentsuse kindlaksmääramiseks viiakse läbi vastavalt käesoleva direktiivi IV lisa II jaos sätestatud protokollile.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid näevad ette, et kartulite või I lisa loetletud taimede puhul, mis on artikli 8 punkti 3 kohaselt saastunuks tunnistatud:

- a) ei panda maha seemnekartulit ega istutada I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi, kui neid ei ole liikmesriigi vastutavate ametiasutuste järelevalve all saastusest puhastatud, kasutades selleks käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud meetodit, mis põhineb teaduslikel tõenditel selle kohta, et puudub oht kartuli-kiduussi levimiseks;
- b) kohaldatakse tööstuslikuks töötlemiseks või puhastamiseks ettenähtud kartulite suhtes ametlikult heakskiidetud meetmeid vastavalt III lisa III jao punktile B;
- c) ei istutada I lisa punktis 2 loetletud taimi, kui nende suhtes ei ole kohaldatud III lisa III jao punktis A osutatud ametlikult heakskiidetud meetmeid, ajani, mil nad ei ole enam saastunud.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud meetodite kirjeldused võetakse vastu artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 11

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõike 1 kohaldamist, näevad liikmesriigid ette, et nende endi vastutavatele ametiasutustele teatatakse sellisest kartuli-kiduussi oletavast või kinnitust leidnud esinemisest nende territooriumil, mis tuleneb mõne resistentse kartulisordi tõhususe kadumisest või muutumisest seoses erakorralise muutusega mõnes kiduussi liigis, patotüübis või virulentsusrühmas.

2. Liikmesriigid näevad kõikide lõike 1 kohaselt teatatud juhtude puhul ette, et kartuli-kiduussi liike ja vajaduse korral ka patotüüpi või virulentsusrühmi uuritakse ning tulemused kinnitatakse asjakohaste meetodite abil.

3. Lõikes 2 osutatud kinnitamise üksikasjad saadetakse igal aastal hiljemalt 31. detsembriks kirjalikult komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

4. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud asjakohased meetodid võib vastu võtta artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 12

Liikmesriigid saavad igal aastal hiljemalt 31. jaanuariks komisjonile ja teistele liikmesriikidele kirjaliku teatisega nimekirja kõikidest uutest kartulisortidest, mis on ametliku hindamise

tulemusel kartuli-kiduussi suhtes resistentseks tunnistatud. Nad esitavad liigid, patotüübid või virulentsusrühmad või populatsioonid, mille suhtes need sordid on resistentse, resistentussastme ja aasta, millal resistentus kindlaks määrati.

Artikkel 13

Kui pärast III lisa III jao punktis C osutatud ametlikult heakskiidetud meetmete võtmist ei kinnitata kartuli-kiduussi esinemist, tagavad liikmesriigi vastutavad ametiasutused, et ajakohastatakse artikli 4 lõikes 5 ning artikli 8 lõigetes 1 ja 2 osutatud ametlikult registreeritud teavet ning tühistatakse põllule kehtestatud piirangud.

Artikkel 14

Ilma et see piiraks direktiivi 2000/29/EÜ artiklite 3 ja 5 kohaldamist, võivad liikmesriigid vastavalt komisjoni 26. juuli 1995. aasta direktiivis 95/44/EÜ millega kehtestatakse tingimused, mille alusel võib teatavaid nõukogu direktiivi 77/93/EMÜ I-V lisa loetletud kahjulikke organisme, taimi, taimseid saadusi ja muid tooteid tuua ühendusse või teatavatele ühenduse kaitstavatele aladele või nende piires vedada katsete tegemiseks, teaduslikel eesmärkidel ja sordivalikuks (¹) kehtestatud sätetele lubada teha erandeid käesoleva direktiivi artiklites 9 ja 10 osutatud meetmetest katse- ja teaduslikel eesmärkidel ning sordiaretuse puhul.

IV PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED*Artikkel 15*

Liikmesriigid võivad seoses oma toodanguga vastu võtta täiendavaid või rangemaid meetmeid, mis võivad osutada vajalikuks kartuli-kiduusside tõrjeks või nende leviku vältimiseks, kui need on kooskõlas direktiiviga 2000/29/EÜ.

Sellistest meetmetest tuleb kirjalikult teavitada komisjoni ja teisi liikmesriike.

Artikkel 16

Teadusliku ja tehnilise arengu tulemusena lisadesse tehtavad muudatused võetakse vastu artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 17

1. Komisjoni abistab alaline taimetervise komitee (edaspidi „komitee“).

(¹) EÜT L 184, 3.8.1995, lk 34. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 97/46/EÜ (EÜT L 204, 31.7.1997, lk 43).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikega 6 ettenähtud tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

Artikkel 18

1. Hiljemalt 30. juuniks 2010 võtavad liikmesriigid vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid. Nad edastavad viivitamata komisjonile kõnealuste õigusaktide teksti ning nende aktide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates 1. juulist 2010.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 19

Direktiiv 69/465/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2010.

Artikkel 20

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 11. juuni 2007

Nõukogu nimel

eesistuja

H. SEEHOFER

I LISA

Artikli 4 lõigetes 1, 2 ja 4, artikli 5 lõigetes 1 ja 2, artikli 8 lõikes 3, artikli 9 lõike 1 punktis b ning artikli 10 lõikes 1 osutatud taimede loetelu:

1) juurtega peremeestaimed:

Capsicum spp.;

Lycopersicon lycopersicum (L.) Karsten ex Farw.;

Solanum melongena L.;

2) a) muud juurtega taimed:

Allium porrum L.;

Beta vulgaris L.;

Brassica spp.;

Fragaria L.;

Asparagus officinalis L.

b) mullas kasvanud ning istutamiseks ettenähtud lillesibulad, mugulad ja risoomid, mille suhtes ei kohaldata III lisa III jao A osas osutatud ametlikult heakskiidetud meetmeid, välja arvatud need, mille pakendi põhjal või muul viisil on võimalik järeldada, et need on ette nähtud müümiseks lõpptarbijale, kes ei tegele taimede või lõikelilled tootmisega müügiks:

Allium ascalonicum L.;

Allium cepa L.;

Dahlia spp.;

Gladiolus Tourn., Ex L.;

Hyacinthus spp.;

Iris spp.;

Lilium spp.;

Narcissus L.;

Tulipa L.

II LISA

1. Artikli 5 lõigetes 1 ja 2 osutatud proovivõtt ja analüüs ametliku kontrolli jaoks on:

- a) proovide võtmine, mis hõlmab mullaproovi standardmääraga vähemalt 1 500 ml mulda hektari kohta kogumist vähemalt sajast proovivõtukohest hektari kohta, kusjuures proovivõtukohtad katavad kogu põldu eelistatavalt ristkülikukujulise võrgustikuna ning nendevaheline kaugus on vähemalt 5 m pöikisuunas ja 20 m pikisuunas. Kogu proovi kasutatakse edasisteks uurimisteks, st tsüstide eraldamiseks, liikide tuvastamiseks ning vajaduse korral patotüübi või virulentsusrühma kindlaksmääramiseks;
- b) analüüs, mis hõlmab kartuli-kiduusside eraldamist meetoditega, mida kirjeldatakse asjakohastes Euroopa ja Vahe-mere maade taimekaitseorganisatsiooni (EPPO) standardites *Globodera pallida* ja *Globodera rostochiensis*e fütosanitaar-menetluste ja diagnostiliste protokollide kohta.

2. Artikli 6 lõikes 2 osutatud proovivõtt ja analüüs ametliku seire jaoks on:

- a) proovivõtt:
 - lõikes 1 kirjeldatud proovivõtt, kus mullaproovi minimaalne määr on vähemalt 400 ml/ha,
 - või
 - sihipärane vähemalt 400 ml suuruse mullaproovi võtmine, kui juurte visuaalsel vaatlusel on sümptomid silmaga nähtavad,
 - või
 - vähemalt 400 ml suuruse mullaproovi võtmine saagikoristuse järel kartulite küljest pärinevast mullast, tingi-musel et põld, kus neid kartuleid kasvatati, on kindlaks tehtav;
- b) analüüs: lõikes 1 osutatud analüüs.

3. Erandina võib lõikes 1 osutatud mullaproovi standardmäära vähendada maksimaalselt kuni 400 milliliitri hektari kohta, tingimusel et:

- a) on olemas tõendavad dokumendid selle kohta, et kuue aasta jooksul enne ametlikku kontrolli ei kasvatatud ega hoitud põllul kartuleid ega I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi,
- või
- b) kahe viimase järjestikuse ametliku kontrolli käigus ei leitud kartuli-kiduuks 1 500 ml/ha määraga mullaproovides ning pärast esimest ametlikku kontrolli ei ole sellel põllul kasvatatud kartuleid ega muid I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi, välja arvatud need, mille puhul on artikli 4 lõike 1 kohaselt nõutav ametlik kontroll,
- või
- c) viimase ametliku kontrolli käigus, mis koosnes vähemalt 1 500 ml/ha määraga mullaproovist, ei leitud kartuli-kiduuks ega kartuli-kiduuksi surnud tsüste ning sellel põllul ei ole pärast viimast ametlikku kontrolli kasvatatud kartuleid ega muid I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi, välja arvatud need, mille puhul on artikli 4 lõike 1 kohaselt nõutav ametlik kontroll.

Enne 1. juulit 2010 läbiviidud ametlike kontrollide tulemusi võib käsitleda alapunktides b ja c osutatud ametlike kontrollidena.

4. Erandina võib lõigetes 1 ja 3 osutatud proovivõtu määrasid vähendada põldude puhul, mis on suuremad kui 8 ha ja 4 ha, järgnevalt:

- a) lõikes 1 osutatud standardmäära puhul tuleb esimese 8 ha puhul rakendada mullaproovide võtmisel lõikes 1 sätestatud määra, kuid seda määra võib vähendada iga lisanduva hektari puhul maksimaalselt kuni 400 milliliitri hektari kohta;
- b) lõikes 3 osutatud vähendatud määra puhul tuleb esimese 4 ha puhul rakendada mullaproovide võtmisel lõikes 3 sätestatud määra, kuid seda määra võib täiendavalt vähendada iga täiendava hektari puhul maksimaalselt kuni 200 milliliitri hektari kohta.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud vähendatud suurusega mullaproove võib kasutada artikli 4 lõikes 1 osutatud järgnevate ametlike kontrollide käigus seni, kuni kõnealuselt põllult leitakse kartuli-kiduuks.
 6. Erandina võib lõikes 1 osutatud mullaproovi standardsuurust vähendada maksimaalselt kuni 200 milliliitri hektari kohta tingimusel, et asjaomane põld asub piirkonnas, mis on tunnustatud kartuli-kiduuksist vabaks, ning selle piirkonna kahjustajast vabaks tunnistamine, kahjustajatest vabana hoidmine ja seire toimub vastavalt asjakohastele rahvusvaheliste fütosanitaarmedetmete standarditele. Kõnealuseid piirkondi käsitlev üksikasjalik teave edastatakse ametliku kirjaga komisjonile ja teistele liikmesriikidele.
 7. Mullaproovi minimaalne suurus peab olema igal juhul 100 ml põllu kohta.
-

III LISA

I JAGU

ANDMETE TÕENDAMINE

Artikli 5 lõike 2 kohaselt peab artikli 4 lõikes 1 osutatud ametlik kontroll tuvastama, et andmete tõendamisel on täidetud üks järgmistest kriteeriumidest:

— asjaomased ametlikult heakskiidetud analüüside tulemused näitavad, et viimase 12 aasta jooksul ei ole põllul kartuli-kiduussi esinenud,

või

— teadaolev viljelusajalugu, mis näitab, et viimase 12 aasta jooksul ei ole põllul kasvatatud kartuleid või muid I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi.

II JAGU

SEIRE

Artikli 6 lõikes 1 osutatud ametlik seire viiakse läbi vähemalt 0,5 %-l asjaomasel aastal kartulite tootmiseks kasutatavast kasvupinnast, välja arvatud ala, mis on ette nähtud seemnekartuli tootmiseks. Komisjonile esitatakse 1. aprilliks seiretulemused eelneva kaheteistkuulise ajavahemiku kohta.

III JAGU

AMETLIKUD MEETMED

A) Artikli 4 lõike 4 punktis c, artikli 9 lõike 1 punktis b, artikli 10 lõike 1 punktis c ja I lisa punktis 2.b osutatud ametlikult heakskiidetud meetmed on:

1) desinfitseerimine asjakohaste meetoditega, nii et kartuli-kiduussi leviku oht ei ole tuvastatav;

2) mulla eemaldamine pestes või harjates, nii et kartuli-kiduussi leviku oht ei ole tuvastatav.

B) Artikli 10 lõike 1 punktis b osutatud ametlikult heakskiidetud meetmed on tarne töötlemis- või sorteerimisettevõttesse, kus rakendatakse nõuetekohast ja ametlikult heakskiidetud jäätmete kõrvaldamise korda, mille puhul on kindlaks tehtud, et puudub kartuli-kiduussi leviku oht.

C) Artiklis 13 osutatud ametlikult heakskiidetud meetmed on ametliku kordusproovi võtmine põllult, mis on artikli 8 lõigetes 1 või 2 osutatud ametlikult registreeritud teabe kohaselt kartuli-kiduussiga saastunud, ja analüüs ühe II lisas kirjeldatud meetodi abil, kui kartuli-kiduussi olemasolu kinnitamisest või viimase kartulisaagi kasvatamisest on möödunud vähemalt kuus aastat. Kui on võetud asjakohased ametlikult heakskiidetud tõrjemeetmed, võib seda ajavahe-
mikku lühendada maksimaalselt kolme aastani.

IV LISA

I JAGU

RESISTENTSUSASTE

Kartulite vastuvõtlikkust kartuli-kiduussi suhtes mõõdetakse vastavalt järgmisele artikli 9 lõikes 2 osutatud hindamistabelile.

Hinne 9 märgib kõrgeimat resistentsusastet.

Suhteline vastuvõtlikkus (%)	Hinne
< 1	9
1,1–3	8
3,1–5	7
5,1–10	6
10,1–15	5
15,1–25	4
25,1–50	3
50,1–100	2
> 100	1

II JAGU

RESISTENTSUSE HINDAMISE PROTOKOLL

- Katse viiakse läbi karantiinitingimustes kas välitingimustes, kasvuhuones või kliimakambris.
- Katse viiakse läbi pottides, millest igas on vähemalt üks liiter mulda (või sobivat substraati).
- Katse käigus ei tohi mulla temperatuur ületada 25 °C ja tuleb tagada piisav kastmine.
- Katse- või kontrollsordi istutamisel kasutatakse iga katse- või kontrollsordi kohta üht silmaga kartuliseibi. Soovitav on eemaldada kõik varred peale ühe.
- Iga katse puhul kasutatakse standardse vastuvõtliku kontrollsordina kartulisorti „*Désirée*”. Sisemise kontrolli eesmärgil võib lisada täiendavaid kohaliku tähtsusega väga vastuvõtlikke kartulisorte. Kui uurimine näitab, et teised kartulisordid on vastuvõtlikumad või kergemini kättesaadavad, võib standardset vastuvõtlikku kontrollsorti muuta.
- Patotiüüpide Ro1, Ro5, Pa1 ja Pa3 vastu kasutatakse järgmiseid kartuli-kiduussi standardpopulatsioone:

Ro1: populatsioon Ecosse;

Ro5: populatsioon Harmerz;

Pa1: populatsioon Scottish;

Pa3: populatsioon Chavornay.

Lisada võib ka muid kohaliku tähtsusega kartuli-kiduussi populatsioone.

- Kasutatava standardpopulatsiooni identiteeti kontrollitakse asjakohaste meetoditega. Katsetes soovitatakse kasutada vähemalt kaht resistentset sorti või kaht eristatavat teadaoleva resistentsusvõimega standardklooni.

8. Kartuli-kiduussi inokulaat (Pi) koosneb kokku viiest eluvõimelisest munast ja vastsest 1 ml mulla kohta. 1 ml mulla nakatamiseks kasutatavate kartuli-kiduusside arv on soovitatav määratleda haudekatsete käigus. Kartuli-kiduussiga nakatamiseks võib kasutada tsüste või suspensiooni, milles on kombineeritud munad ja vastsed.
 9. Nakkusallikana kasutatava kartuli-kiduussi tsüsti sisu elujõulisus peab olema vähemalt 70 %. Soovitatavalt peaksid tsüstid olema 6–24 kuu vanused ja neid peaks vahetult enne kasutamist olema hoitud vähemalt neli kuud 4 °C temperatuuri juures.
 10. Ühe katsetatava kartuli-kiduussi populatsiooni ja kartulisordi kombinatsiooni kohta peab olema vähemalt neli kordust (potti). Standardse vastuvõtliku kontrollsordi puhul soovitatakse kasutada vähemalt 10 kordust.
 11. Katse kestab vähemalt kolm kuud ning enne eksperimendi lõpetamist kontrollitakse arenevate emaste suguküpsust.
 12. Kartuli-kiduussi tsüstid eraldatakse ning loetakse üle kõigis neljas korduses iga poti kohta eraldi.
 13. Resistentsuskatse lõpus määratakse kindlaks standardisel vastuvõtlikul kontrollsordil esinev lõplik populatsioon (Pf), lugedes üle kõikide korduste tsüstid ja vähemalt nelja korduse munad ja vastsed.
 14. Standardse vastuvõtliku kontrollsordi kohta peab saavutama vähemalt 20kordse kiduussi paljunemismäära (Pf/Pi).
 15. Standardse vastuvõtliku kontrollsordi variatsioonikordaja (CV) ei tohi ületada 35 %.
 16. Katsetatud kartulisordi suhteline vastuvõtlikkus võrreldes standardse vastuvõtliku kontrollsordiga määratakse kindlaks ja esitatakse protsentides, mis arvutatakse järgmise valemi kohaselt:
$$Pf_{\text{katesort}}/Pf_{\text{standardne vastuvõtlik kontrollsort}} \times 100 \%$$
 17. Kui katsetatava kartulisordi suhteline vastuvõtlikkus ületab 3 %, piisab tsüstide lugemisest. Kui suhteline vastuvõtlikkus on alla 3 %, loetakse lisaks tsüstidele üle ka munad ja vastsed.
 18. Kui esimesel aastal teostatud katsete käigus selgub, et mõni sort on patotüübi suhtes väga vastuvõtlik, pole vaja neid katseid korrata teisel aastal.
 19. Katsete tulemused kinnitatakse vähemalt ühe katsega mõnel teisel aastal. Hindamistabelisse kantava hinde väljatöötamiseks kasutatakse kahe aasta suhtelise vastuvõtlikkuse aritmeetilist keskmist.
-